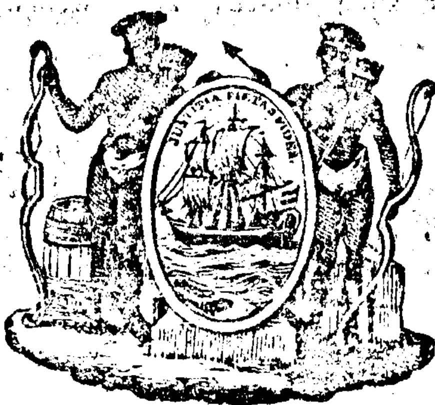
A°. 1837. N°. 98.

Vrijdag, den 8sten December.

Surinaamsche Courant.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 5 December 1837.

Namens den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen moet wegen 5 Oncen.

En dat van 4 Centen 3 Oncen.

Wordende alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 5 December 1837.

Alzoo SALOMON DE LA PARRA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om voor hem van Zijne Majesteit den Koning te vragen, den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een perceel Land, gelegen in de Divisie *Saramacca* aan de *Tawajarie Kreek*, tusschen de vroegere uitgegevene Gronden aan de *Pararaks Weg* en de Gronden in 1836 aan de GEBROEDERS MESQUITA verleend, alsmede de Grond *Waterloo*, ter grootte naar gissing 250 akkers.

Zoo worden hierbij alle degenen die mogten sustineren beter regt te hebben dan de rekestrant, de gelegenheid gegeven, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezes, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 6 December 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 5 dezer, No. 1190/1074. is de Heer ADRIAAN PIETER TIRION geadmitteerd als Translateur in de *Fransche* en *Engelsche* Talen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 6 December 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 5 dezer, No. 1191/1075, zijn de Veldwachters JOHANNES WOUTERS en DIRK de VRIES, met dien dag uit 's Lands dienst *ontslagen*, en voorts tot Veldwachter benoemd en aangesteld, JACOBUS BODERLEI.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 7 December 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ISAAK MACHIEL ALEXANDER SALOMONS, en ALYDA LIONARONS, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 7 December 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, N°. 334/30 bepaald:

1°. Dat de *Commissie van Inschrijving en Vrijstelling* voor en van de Schutterij dezer Stad, voor het jaar 1838 zal zijn te zamen gesteld uit de Heeren:

D. J. EIJKEN SLUIJTERS Lid van den Kolonialen Raad, *President.*

M. A. THURKOW, M. M. A. COUPIJN, M. M. DE HART — Leden.

Benevens de Kwartiermeester van de Schutterij, als *Secretaris.*

2°. Dat de *Commissie van Quotisatie* voor het jaar 1838 bestaan zal uit de Heeren:

G. C. B. WEISSENBRUCH Lid van den Kolonialen Raad, *President.*

E. J. WESENHAGEN, D. M. SANCHES, J. O. N. ENGELBRECHT — Leden.

Benevens de Kwartiermeester van de Schutterij, als *Secretaris.*

3°. Dat de *Commissie van Doleantie* voor het jaar 1838 zal zijn te zamengesteld uit de Heeren:

S. DE LA PARRA Lid van den Kolonialen Raad, *President.*

W. H. LANS, R. GOLLENSTEDE, D. S. VON KÖNIGSLOW, S. F. FLU — Leden.

Benevens de Kwartiermeester van de Schutterij, als *Secretaris.*

Mitsgaders dat aan de bij § 1 genoemde Commissie, behalve de Chirurgijn Majoor van de Schutterij, zal worden toegevoegd de Officier van Gezondheid 2e. klasse bij het Militair Hospitaal G. H. HONING.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentien.

(38874) Op HEDEN des namiddags om 4 uren zal de CURATOR en WEESMEESTER, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, in de *Saramaccastraat*, ten sterfhuize van den Heer ALEXANDER FORSEIJTH door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen denzelven; bestaande in: *LIJFKLEEDEREN*, eenige *MEUBELEN*, *GEREEDSCHAPPEN* behoorende tot eene IJZER SMEDERIJ; alsmede *vier* SMIDS-NEGERS met namen: Fortuin, Geluk, Willem en Robert.

Paramaribo, den 8 December 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(38860) De ondergeteekende van voornemens zijnde voor een korten tijd deze Kolonie te verlaten.

BIEDT UIT DE HAND TE KOOP AAN: deszelfs *HUIS* en *ERF* aan de *Zwartenhovenbrugstraat.*

Paramaribo, den 7 December 1837.
C. R. BERNER.

(38876) Ontvangen met de laatste gearriveerde Schepen, en te bekomen in het Pakhuis van de ondergeteekenden als: Aardappelen; Boter; Zoete Melksche Komeine en Zwitsersche Kazen; kwart tonnen gerookte en pekel Spek, kwart ton nen Zoutvleesch; Hammen; gerookte Ose ribben; Rookvleesch; Brunswijker Worst; gerookte Tongen; vaties Worst; Saucijsjes; Rolpens; tobbetjes Haring; Laberdaan; Lippen en Keelen; gerookte Zalm; potjes Anchovisch. — Trommels Tafelbeschuit; Banket; Suikergoed; diverse soorten Thee en Specerijen; Tabak en Sigaren; patent, lijn en Genua Olie; Witlood en Verfwaren; Gort in vaten.

Extra Rodewijn in oxhoofden en in Kisten; diverse fijne Wijnen; Selzer Water; Genever; Brandewijn; en diverse goederen meer.

Paramaribo, den 7 December 1837.
DEGENHARD & KRAMER.

(38875) De ondergeteekende benoemd en aangesteld den WelEdele Gestrengen Heer Mr. J. H. de FRIDERICI, F. G. PICHOT L'ESPINACE en P. H. ARONS tot zijnen *Gemagtigden.*

Paramaribo, den 8 December 1837.
J. D. VALLENTIJN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten November, Z. M. geraseerd Fregat *ALGIERS*, gekommandeerd door een Kapitein ter Zee J. P. Machielse.

Den 4den December, het Schip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra, van Amsterdam, hebbende 52 dagen reis; Passagiers: de Heer J. Schobbe en Echtgenoot, de Heeren F. L. Pichot, A. F. Pichot Duplissis, M. Meijers en deszelfs Zoon Soesman Meijers, A. L. van Harencarspel Eckhart; J. S. Swijt en Mejufvrouw R. Bromet.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouwen E. H. Cummings, M. R. Cummings, M. S. Cummings, Calista van Coozée, Chirurgijn 3de klasse A. C. Westerveld en A. Borr, Bedienden Charlotte, Duijes, Saba, Jacob en Louis, benevens de Slaven Jack, William, Princes en Josina.

Mengelingen.

DE ONDERTROUW DER ZAPOROGESCHE KOZAKKEN.

I.

Wat is het schoon dit vlietende meer, vaak door klieft de vlugge visch zijne zachte golfjes straks gaat hij onder, komt weder op de oppervlakte, terwijl alsdan zijne zilverschubben de gulde Zonnen-stralen terug kaatsen. Boven het meer is de wakkere Zwaluw, in zijne vlugt-bogten slingerende, verheft zich tot in de wolken, komt vervolgens met eens de oppervlakte des waters met zijne vleugelen strelen; zijn oog schijnt de afgrond te willen doordringen of zich aan geene zijde van den Azuren-wolken Hemel te willen verliezen.

Een jong Meisje komt, loopt tot aan den rand des meers; hare ligte schreden laten geene indrukken in het zand terug, terwijl haar oog zich in de verte weidt. Houdt stil jong meisje, blijf een oogenblik stil staan zie di

meer, diens, waieren u zoeken, zij naderen u; zie de zon zich over uwe tegenwoordigheid, verheugen.

De kleine visschen kwamen aan den kant van het meer; het jonge meisje hadt hun schooner, als de schoonste water-bloemen toegeschenen, en de zwaluw hield zich in de lucht de hals naar het jonge meisje strekkende, terwijl zij eene vreugde kreet hooren liet, want het meisje scheen haar schooner dan de oppervlakte des meers, en frischer dan het daglicht; Maar het meisje versmaadt al hetgeen haar omgeeft: wat geeft zij om water en zon?

De geheele natuur bewonderd haar in eene verliefde verrukking, en zij blijft onverschillig; eene enkele stem kan slegts tot haar hart doordringen, eene enkele herinnering is slechts het leven harer ziel. Zij komt loopende aan door eene verscheurende onrust gedreven, zij komt op eenen zacht afhellenden heuvel, en als zij daar is, stampt zij met den voet en ziet in de onmeetbare steppen.

Ach! wat is zij schoon, zoo in haar linnen hemd, door een rood rijglijfje ingesloten! Hare hartklopping beweegt haren boezem, en ieder gedachte verft haar blank aangezigt met eene roozentint; hare oogen glinsteren als vonken; hare haren, glanzend en zwart als ravenvederen, zijn met eenen rooden strik doorvlochten, zij vallen achteloos op hare bevallige schouders: zij is met eenen korten rooden japon en eenen met amaranth geboorden voorschoot gekleed; haren dunnen en buigzamen leest, was door eene blinkend metalen Centure omgordt; haar hemd hetwelk tot aan den hals ging, was met eenen knoop toegemaakt.

De kunst om te behagen had deze kleeding kunnen uitvinden, die iedereen deed vertwijfelen, en slechts aan eenen, hoop veroorloofde... Snoeren van gekleurde paarlen zijn om haren hals gestrengeld; hare voeten zijn naakt wit en poezelig....

Al hetgene bedekt is, is bevallig, en al hetgene men ziet is eene volmaaktheid.

Het meisje blijft, de oogen naar het zuiden gekeerd, op den heuvel.

Weldra ziet men van dien kant eenen Kozak op een wit paard aankomen; hij rijdt met hangende teugels; zijnen rooden kolbak raakt de manen van zijn Ros, zijnen sabel sleept over de steenen, terwijl de zolen zijner laarzen den grond strepen.

Hij komt in gestrekten galop aan, want hij brandt van verlangen om den voet des heuvels te bereiken, hij heeft zijne beminde gezien, en hij hield zich reeds van haar daarzijn overtuigd alvorens hij haar zag..... Het bloed van den jongen kozak kookt in zijne aderen, zijn hart klopt, hunne oogen hebben elkander ontmoet; zij gaat hem tegemoet, hunne armen omstrengelen hun, hun eerste woord is eenen kus! het woord is slegts uitgevonden om liefde te huichelen wanneer zij niet meer bestaat, de ware liefde, die liefde die de ziel beheerscht, laat zich niet uitdrukken slechts gevoelen.

Welk woord zal ooit zoo veel zeggen als eenen kus of als eenen handdruk? De kozak en het meisje hebbben niet de woorden, ik bemin u, uitgesproken; de liefkozingen, de geheiligde liefkozingen der liefde zijn hunne eden. De kozak houdt op zijne vriendin te omhelzen ten einde haar aan te zien, het meisje glimlacht zij is gelukkig, zij is vertrouwelijk; zij wordt bemind. Mijn getrouwen *Renner* zegt de kozak, heeft mij het leven gered, ik dank er hem voor welk één geluk is toch het leven, een leven hetwelk gij zoo schoon zoo aangenaam maakt, De Roos is niet zoo schoon als gij.

— Ach! waarde *Oztaf*, ik zoude schooner zijn indien ik niet zoo veel onrust gedurende de oorlog had gehad; maar een arm meisje, die ver van haren beminden is, is gelijk de van water beroofde bloem

— Stel u gerust, mijne waarde, wij verlaten elkander niet meer, ik heb van de mijnen afscheid genomen, ik heb het laatste glas Brandewijn met hun gedronken, ik heb de Zaporogezen zonder twijfel voor het laatste maal gezien; ik ben bij u *Mariette*, en zulks voor altijd."

Terwijl hij dit zeide, werd *Oztaf* nadenkend; de tranen die hij bij het verlaten der zijnen gestort had vloten op nieuw. Zijnen knevelbaard viel over zijne lippen, zijne wenkbraauwen fronsten zich.... *Mariette* leunde op zijnen schouder en speelde met zijne lokken;... zij had alles begrepen, en zij beminde hem te meer, toen zij zijn lijden zag.... *Oztaf* bleef in gepeins verdiept, maar met eens hief hij het hoofd op, en zeide:

»Het verledene komt niet weêr; kom, *Mariette*, laten wij ons aan de voeten uwer ouders werpen ten einde zij onze liefde zegenen. Laten wij lans en sabel daar, en schop en kruiwagen, in de plaats opnemen.

Zij keerden naar hun dorp, en het witte ros volgde hun.

II.

De bedaagde ouders van *Mariette* zaten voor hunne hut; de oudste zonen waren met hunne kudde in het veld, terwijl de jongere kinderen op hunne Stokpaardjes rond reden.

Vrouw, zeide de vader met een bedrukt gelaat, dien zaporogeschen kozak heeft het hoofd van ons kind op hol gebragt; zij heeft geen lust meer noch tot de arbeid, noch tot vrolijkheid, zij brengt haren geheele tijd op den heuvel door, zij zoekt hem met de oogen, zij roep hem, en wil hem tot zich trekken terwijl hij *Moldavien* en *Wallacheien* doorloopt.

De moeder had gaarne de verdediging der dochter op zich genomen, dan zij wist niets ter harer verontschuldiging in te brengen: de goede vrouw begaf zich dus in Godes wil!

»Indien deze kozak zoo zeer aan onze dochter bevalt, zeide zij, zoo is het Gods wijze bestiering en alles zal zich misschien ten besten schikken."

Terwijl zij aldus spraken kwamen *Mariette* en *Oztaf* voor hun, *Oztaf* maakte eene nederige buiging en *Mariette* rood als eene kers, durfde de oogen niet opslaan. De kinderen tergden het paard speelden met zijne manen, trokken hem bij den staart en het liet dit alles toe als of het dat geene wat hier voorging gevoelde

Men noodigde *Oztaf* in de hut te komen: men at, en dronk Brandewijn, waarna *Oztaf* de ouders op de volgende wijze aansprak: Vader en Moeder van mijne *Mariette*. Ik kom hier om uwe dochter, indien gij mij dezelve ten huwelijk geven wild, zal ik mijnen sabel en lans aan den wand hangen, ik zal het land bouwen en bij u blijven tot ik mijn hut zal opgeslagen hebben; maar indien gij mij uwe dochter weigert zult gij mij daardoor tot wanhoop brengen, en ik ga alsdan op nieuw mijn leven tegen de Tartaren wagen. Wat er dan van *Mariette* worden zal weet ik niet, want zij bemint mij van ganscher harte."

De ouders namen de zaak in overweging, en *Mariette* stond bij de kagchel, geen woord durvende uiten. Na eenige minuten stilzwijgens die den jongen kozak zoo vele uren toeschenen, zeide de vader eindelijk:

»Terwijl gij moede zijt in de wereld rond te loopen, en onze dochter u bevalt, zoo zend ons huwelijksonderhandelaars, en wij zullen de zaak trachten in order te brengen."

Nadat *Oztaf* zijnen dank had betuigd ging hij bij de buren, ten einde hun te verzoeken zijne vraag voor te stellen.

III.

Twee huwelijksonderhandelaars kwamen en bragten een jong hoen en eenen koek; en nadat zij deze geschenken op den disch hadden nedergelegd, zeiden zij:

»Wij komen u eenen schoonzoon aanbieden zoo dapper al zijn zwaard en zijne lans, en hij zal ook een goed landbouwer worden; hij bemind uwe dochter zoo zeer, ja zelfs meer als hij den krijg beminde, en hij verlaat de Zaporogezen ten einde zijne dagen bij u te slijten, en het brood dat in den zweet zijns aanschijns zal gewonnen hebben, met u te deelen. Hij is openhartig, dapper, dit hebben wij u reeds gezegd en hij zal een goed huisvader worden. O! weest gerust dien man zal niet met den schuimspaan loopen."

De oude vader glimlachte, en antwoordde: Terwijl ik hem niet behoef te trouwen, zoo is het ook niet aan mij hier over te beslissen, het hangt van *Mariette* af hem aan te nemen of te weigeren." En terwijl hij zich tot zijne vrouw wendde, voegde hij er bij: »Ga onze dochter halen, zij moet zelf, aan de huwelijksonderhandelaars antwoorden."

De moeder ging uit, en de twee mannen bleven aan het eten en aan het drinken over het nieuws van den dag keuvelende. Onder ander nieuws, vertelden zij dat de koning van Polen *Stephanus Batory*, zich tot eene expeditie tegen de Moscoviten gereed maakte, en dat hij uit naam der Republiek, den hoofdman *Rozinski* had uitgenoodigd, om voor dezen oorlog kozakken te verzamelen. Een ieder betreurde, niet meer in die jaren te zijn, om de Polen, hunne broeders, te kunnen ondersteunen; zij herinnerden zich de togten die zij onder hunne hoofdmannen *Wenzyk* en *Swisrgonski* hadden meegemaakt. »Toen wij nog kinderen waren, zeiden zij, sprak men ons van den vermaarden *Oztaf Daszkiewicz*, die aan de oorlogen van *Sigismundus* de eerste, glorierijker gedachtenis deel nam."

De tegenwoordigheid van *Mariette* maakte een einde aan deze conversatie; zij trad geheel bedeesd binnen, niet wetende of zij voorwaards dan wel achterwaads gaan zoude; de moeder stiet haar voorwaards; het arme meisje gaf bevende een servet tot onderpand dat zij toestemde aan de onderhandelaars, en verborg zich toen achter de kagchel.

De onderhandelaars zeer te vreden met den goeden uitslag, streken zich den baard, zij gingen weg en kwamen een oogenblik daarna met *Oztaf* die hun op eenigen afstand, had afgewacht weder binnen.

Oztaf spreidde op de tafel, met goud, zilver en edele gesteentens versierde gordels, zijden stoffen, gouden franjes en heerlijk bewerkte dolken, neder; deze voorwerpen waren op de Turken en Tartaren buit gemaakt.

Hij verdeelde deze kostbare geschenken onder de famielie zijner aanstaande vrouw, vervolgens ging hij *Mariette* van achter de kagchel weg halen, en *Mariette* liet zich zonder den minsten tegenstand geleiden. Beiden wierpen zich aan de voeten der ouders, en, na de vervulling van van dezen pligt groetten zij alle de aanwezigen en bedankten de onderhandelaars.

(Het vervolg en slot hierna.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cecilia*. Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer. Sluit 12 December

Het nieuw gekoperd Nederlandsch Kofschip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. J. H. Bodeman. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Kofschip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indie*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegen $2\frac{3}{4}$ pCt. premie.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *de drie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée Heeft eene doorloopende Polis van Assurantie tegen $1\frac{3}{4}$ pCt. — Sluit in de maand Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Susanna Maria*, Kapt. C. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Schooner Brikschip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de jonge Willem*, Kapt. G. van Meedevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip *Concordia*, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. Johan Nielsen Klint. — Adres bij C. J. Leijsner. — Slutt 10 dezer.

Het Nederlandsch Kofschip *Vrouwe Catharina*. Kapt. Thomas Lange. — Adres bij D. J. Sanches.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.